

РЕШЕНИЕ

№ 2603

гр. София, 30.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в публично заседание на 26.05.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Влатова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **1796** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с ПМС № 121 от 31.05.2007г. за определяне на реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по оперативните програми, съфинансирани от Структурните фондове и Кохезионния фонд на Европейския съюз.

Производството е образувано по жалба на „. със седалище Г. К., представлявано от изпълнителния си директор Л Д И срещу решение № 2ТМГ – 01 - 1 от 02.02.2011г. на изпълнителния директор и ръководител договарящ орган на Изпълнителната А. за Н. на М. и средните П. (ИАНМСП), с което е одобрен доклад на оценителната комисия за разглеждане и оценка на подадени проектни предложения по процедура BG161PO003 – 2.1.07 „Тежнологична модернизация в големи П.” по приоритетна ос 2 „Повишаване на ефективността на предприятията и развитие на благоприятна бизнес среда” на Оперативна програма „Развитие на конкурентоспособността на българската икономика” 2007 – 2013, в частта, с която проектно предложение на жалбоподателя № BG161PO003 – 2.1.07 – 0052 е отхвърлено като недопустимо за финансиране, поради несъответствие на изискванията на т. 9 от раздел II „Критерии за оценка на допустимостта на кандидата” по приложение № 2Б т. 10 към решението.

В жалбата жалбоподателят твърди, че оспореното в това производство решение е незаконосъобразно, постановено в противоречие с материално правните разпоредби на закона. Твърди, че административният орган незаконосъобразно е приел, че в декларацията за държавни помощи са декларирани неверни данни. Твърди, че това е

така, тъй като незаконосъобразно административният орган е приел, че в тази декларация следва да се декларира сумата, одобрена по договор за финансиране на проект с № BG 2006/018 – 343.10.01-1.32. Твърди, че в тази декларация следва да се декларира размерът на реално отчетената и реално изплатената помощ, което е и направил. На последно място твърди, че незаконосъобразно административният орган се е позовал и е направил проверката само по обявената в интернет страницата на ИА ФАР на МТСП информация за получените безвъзмездна финансова помощ, тъй като в посочената страница се съдържа информация само за одобрената по договорите сума, но не и за реално изплатената такава. Твърди, че това противоречи на Насоките за кандидатстване, както и на Критериите за оценка на допустимостта на кандидата. Исква оспореното решение в оспорената му част да бъде отменено и преписката да бъде върната на административния орган за продължаване на разглеждането и оценка на проекта. Претендира разноски.

Ответникът по жалбата Изпълнителният директор на ИАНМСП и ръководител на договарящия орган изразява становище, че жалбата е неоснователна, тъй като оспореното решение е издадено от компетентен орган, без да са допуснати нарушения на административно производствените правила и при правилното приложение на материалния закон. Твърди, че информацията за получена преди това безвъзмездна помощ от жалбоподателя е набавена от регистър за държавни помощи, изготвен от министерство на финансите, като след това е направено и запитване по имейл за това каква е получената от жалбоподателя държавна помощ, като по този начин е потвърдено несъответствието между декларираната от жалбоподателя такава и реално получената. Отделно от горното твърди, че тъй като в насоките за кандидатстване и в самата декларация е посочено, че „Помощна се счита за получена от датата на сключване на договора за предоставянето и или от датата на друг документ, който дава на бенефициента юридическо право да я получи”, то следва да се счита, че получената помощ е тази, която е записана в договора. Исква жалбата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

По делото не са представени доказателства за това кога жалбоподателят е уведомен за оспореното решение, което е в тежест на административния орган. Представено е писмо от с нечетлив изх. № от 14.02.2011г., с което жалбоподателят е уведомен, че неговият проект е отхвърлен като неотчетен на „Критериите за оценка на допустимостта на кандидата”, но не са представени доказателства за това кога това писмо е получено от жалбоподателя, което е в тежест за доказване на административния орган, поради и което настоящият състав приема, че жалбата е подадена в срок, от надлежна страна - адресат на акта в оспорената му част, срещу акт, който разкрива белезите на индивидуален административен акт и като такъв подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Административният съд С. – град, II Отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

Открита е процедура за конкурентен подбор на проекти с определен срок за кандидатстване BG161PO003 – 2.1.07 „Технологична модернизация в големи П.” по приоритетна ос 2 „Повишаване на ефективността на предприятията и развитие на благоприятна бизнес среда” на Оперативна програма „Развитие на конкурентоспособността на българската икономика” 2007 – 2013.

По така откритата процедура жалбоподателят в настоящото производство е подал проектно предложение № BG161PO003 – 2.1.07 – 0052, придружено със съответни изискващи се документи във връзка с насоките за кандидатстване по открита процедура за конкурентен подбор на проекти с определен срок за кандидатстване BG161PO003 – 2.1.07 „Технологична модернизация в големи П.”, включително с подадена Декларация за държавни помощи (Приложение Д по раздел 3, чл. 3.1, т. 3.1.1, подт. 2 от Насоките за кандидатстване). В посочената декларация жалбоподателят е декларира, че е получил държавна помощ, както следва: 1. инвестиционна помощ за оптимизиране на условията на труд в цех „ХЗП” и цех „КРА” на 15.08.2008г. в размер на 99 985,61 лв.; 2. инвестиционна помощ и помощ за заетост за развитие на човешките ресурси и Н. на заетостта – минимална помощ на 28.11.2008г. в размер на 156 243,69лв. и 3. инвестиционна помощ за повишаване на конкурентоспособността, посредством система за управление на качеството в автомобилната индустрия – минимална помощ на 31.07.2009г. в размер на 99 804,96лв.

Документите на жалбоподателя са разгледани и за одобрени на етап административно съответствие.

На етап допустимост на кандидата с оспореното в това производство решение и по т. 10 от приложение 2Б от същото проектът на жалбоподателят е бил отхвърлен като несъответстващ на критериите за допустимост на кандидата, поради несъответствие между декларираните в Декларация за държавни помощи Приложение Д данни и обявените данни в страницата на Изпълнителната А. по програма ФАР при МТСП. По позиция 2 от декларацията за държавни помощи жалбоподателят в това производство е декларира, че е получила сума за държавни помощи в размер на 156 243,69 лв., а в интернет страницата на ЕА по програма ФАР е посочена сумата от 160 288,76 лв.

Въз основа на горното е постановено оспореното в това производство решение, с което е одобрен оценителният доклад на комисията и с което по приложение № 2Б в т. 10 е отхвърлено предложението на жалбоподателя като недопустимо за кандидатстване. Като правно основание е посочено т. 9 от раздел II „Критерии за оценка на допустимост на кандидата” от Критерии и методология за оценка на проектни предложения по Оперативна програма „Развитие на конкурентоспособността на българската икономика” (ОПРКБИ).

Разгледана по същество жалбата е основателна по изложените по – долу съображения. Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, че оспореният административен акт е издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия, а именно договарящият орган по съответната оперативна програма, при спазване на установената от закона форма, но при издаването му са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и при неправилното приложение на материално правни разпоредби, по съображенията изложени по - долу.

На първо място съгласно чл. 14 ал. 1 от ПМС № 121 от 2007г. Договарящия/Управляващият орган изготвя Насоки за кандидатстване, за които е предвидено минимално съдържание по чл. 14, като част от насоките са и изработените критерии за оценка. В настоящия случай са приети както Насоки за кандидатстване, така и Критерии и методология за оценка на проектните предложения по ОПРКБИ. Въз основа на насоките и критериите за оценка, които включват три компонента – критерии

за административно съответствие, критерии за допустимост на кандидатите, и критерии за оценка на предложенията по същество, е постановен оспореният в това производство отказ, поради и което посочените документи са меродавни относно преценката за законосъобразно на оспорения в това производство акт.

На второ място настоящият състав намира, че оспореният административен акт, в оспорената му част по т. 10 от приложение № 2Б е немотивиран. Видно от оспореното решение в оспорената част, като правно основание за издаването му е посочена т. 9 от раздел II „Критерии за оценка на допустимостта”, а като фактическо основание е посочено „в представената към проектното предложение Декларация за държавни помощи – Приложение Д, кандидатът е декларирал невярна информация”. Видно от представените по делото Критерии и методология за оценка на проектни предложения по Оперативна програма „Развитие на конкурентоспособността на българската икономика” (ОПРКБИ) посоченото фактическо основание съответства не на т. 9, а на т. 10 от раздел II „Критерии за допустимост на кандидатите”. В т. 9 е предвидено съвсем различно основание за недопустимост, което изисква контрол по формуляра за кандидатстване Приложение А, но не и Декларацията за държавни помощи – Приложение Д. Посоченото несъответствие между правно основание и фактическо такова за постановяване на отказа е съществено нарушение на административно производствените правила, тъй като се отразява пряко на правото на защита на жалбоподателя, тъй като за същия остава неясно срещу какво следва да се защитава. Посоченото несъответствие води и до немотивираност на оспорения акт, в оспорената му част, поради което и само на това основание същият подлежи на отмяна.

На трето място основателно е възражението на жалбоподателя, че оспореният акт, в оспорената му част е незаконосъобразен и поради противоречие с материалния закон. Съгласно насоките за кандидатстване в т. 2.1.3 буква „и” е предвидено като критерии за недопустимост на кандидата предоставянето на невярна информация във връзка с кандидатстване за безвъзмездна помощ. А в т. 3.1.1 подт. 2 буква „б”, като придружителни документи е посочена „Декларация за държавни помощи” по образец Приложение Д от насоките. В критериите и методологията за оценка на проектните предложения в раздел II в т. 10 като източник на информация е посочена Декларацията за държавни помощи, като е предвидено, че при несъответствие с това изискване проектното предложение се отхвърля. Нито в насоките, нито в критериите не са разписани правила, относно това кой размер на получена държавна помощ следва да се посочи в Приложение Д – Декларацията за държавни помощи. В самия формуляр на декларацията за държавни помощи – Приложение Д под линия с индекс 4 е дадено разяснение, че „интензитет на помощта” означава размерът на помощта, изразен като проценти от общите допустими разходи. Настоящият състав намира, че при преценка на спорното обстоятелство следва да се ръководи именно от така даденото разяснение под линия от Декларацията за държавни помощи. В тази връзка видно от представените по делото доказателства жалбоподателят в това производство е сключил договор за безвъзмездна финансова помощ BG2006/018 – 10.01 – 1.32, според чл. 3 ал. 2 на които, е предвидено, че договарящият орган ще финансира проекта с максимум 81 954,34 евро, които в легова равностойност са 160 288, 76 лв. и които представляват 75% от общата сума на допустимите разходи. Посочено е, че окончателната сума ще бъде определена по правилата на чл. 17 от Приложение № II към договора, като в чл. 14 от приложението са посочени и кои са допустимите разходи. Видно от представен по делото финален финансов доклад по посочения договор и таблица към него (стр. 79 и

80 от делото), в колона 1 от таблицата е посочена сумата на договорения бюджет по проекта – сумата от 81954,34 евро или 160 288,76 лева, а в колона 6 са посочени отчетените разходи по проекта – 80215,54 евро или 156 887,96 лв. От представените платежни документи, неоспорени от страните, е видно, че жалбоподателят в това производство по посочения договор е получил реално сума 79876,16 евро или 156 224,69 лв., които представляват 74,69% от общите допустими разходи.

Във връзка с горното настоящият състав намира за необходимо да посочи, че видно от декларацията за държавни помощи – Приложение № Д от насоките за кандидатстване, в графа за държавни помощи е посочено, че се декларира „Получените държавни помощи”, а не договорените такива. Т.е. при направено тълкуване на декларацията е видно, че същата изисква деклариране на реално получените държавни помощи, а не на договорените такива. На второ място от даденото под линия определение за интензитет на помощта, а именно, че същата е размерът на помощта, изразен като процент от общите допустими разходи отново се има предвид реално получената помощ, тъй като не е посочено, че интензитетът на помощта е размерът на помощта като процент от максимално допустимите разходи, което вече навежда на договорените разходи.

Във връзка с гореизложеното съдът намира, че административният орган неправилно е приложил материалния закон, като е приел, че в декларацията за държавни помощи следва да се посочи договорената помощ. Видно от съдържанието на същата, се изисква деклариране на реално получената помощ. В противен случай в самата декларация щеше да пише, че се декларира не „получаната”, а „договорената” помощ.

На последно място като е постановил оспореното решение в оспорената му част, само и единствено въз основа на направената справка в интернет страницата на Изпълнителната А. по програма ФАР при МТСП и регистъра в нея, която не е публична и която отразява само договорените държавни помощи, но не и реално платените, административният орган е допуснал съществено нарушение на административно производствените правила, като е постановил оспореното решение в оспорената му част при неизяснена фактическа обстановка и при непълнота на събраните доказателства, като е нарушил разпоредбите на чл. 35 и чл. 36 от АПК.

Най – накрая видно от събраните по делото доказателства и във връзка с направеното тълкуване на представената декларация за държавни помощи, настоящият състав намира, че в Декларацията за държавни помощи – Приложение Д, жалбоподателят в това производство е декларирал верни данни, поради което не е било налице основание за отхвърляне на неговото предложение на етап допустимост на кандидата на посоченото основание.

Във връзка с всичко гореизложено съдът намира, че оспореното решение № 2ТМГ– 01 – 1 от 02.02.2011г. на изпълнителния директор на ИАНМСП, е незаконосъобразно – издадено при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и при неправилното приложение на материалния закон и като такова следва да бъде отменена, а преписката върната на административния орган за продължаване на действията по оценка на предложението на жалбоподателя.

По направеното искане за присъждане на разноски от жалбоподателя на основание чл. 143 ал. 1 от АПК, включително 150 лв. юристконсултско възнаграждение, тъй като жалбоподателят е представлявал от юристконсулт, съдът намира същото за основателно. Направеното искане на ответника за присъждане на юристконсултско

възнаграждение с оглед резултата от делото, настоящият състав намира, за неоснователно и не следва да бъде уважено.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 и чл. 173 ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ решение № 2ТМГ – 01 - 1 от 02.02.2011г. на изпълнителния директор и ръководител договарящ орган на Изпълнителната А. за Н. на М. и средните П. (ИАНМСП), с което е одобрен доклад на оценителната комисия за разглеждане и оценка на подадени проектни предложения по процедура BG161PO003 – 2.1.07 „Тежнологична модернизация в големи П.” по приоритетна ос 2 „Повишаване на ефективността на предприятията и развитие на благоприятна бизнес среда” на Оперативна програма „Развитие на конкурентоспособността на българската икономика” 2007 – 2013, в частта, с която проектно предложение на жалбоподателя „. № BG161PO003 – 2.1.07 – 0052 е отхвърлено като недопустимо за финансиране, поради несъответствие на изискванията на т. 9 от раздел II „Критерии за оценка на допустимостта на кандидата” по приложение № 2Б т. 10 към решението.

ИЗПРАЩА преписката на изпълнителния директор на ИАНМСП за произнасяне съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени по – горе в това решение.

ОСЪЖДА ИАНМСП да заплати на „. със седалище Г. К. сумата в размер на 200 (двеста) лв., разноски за тази инстанция.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд С. – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: